

Sygn. akt XII Ga 190/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XII Gospodarczy – Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący- Sędzia: SO Janusz Beim

Sędzia: SO Beata Kozłowska-Sławęcka

Sędzia: SO Bożena Cincio-Podbiera (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Ewa Janas

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. S.

przeciwko (...)w M. (H.)

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie

z dnia 26 września 2014 r., sygn. akt V GC 2860/13/S

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej koszty postępowania apelacyjnego w kwocie 300,00 zł (trzysta złotych).

XII Ga 190/15

UZASADNIENIE

Powód W. S. domagał się zasądzenia od ubezpieczyciela (...)Oddziału w P. kwoty 3 198 złotych z należnościami ubocznymi tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego przez poszkodowaną w kolizji drogowej (...), kiedy to uległ uszkodzeniu stanowiący jej własność (...). Podał, iż naprawa samochodu trwała od 26 września do 20 października 2012 roku, przy czym pojazd nie został naprawiony kompleksowo z powodu trudności w uzyskaniu zderzaka.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty strona pozwana zarzuciła, iż uznając za zasadny 4-dniowy okres najmu wypłaciła odszkodowanie w kwocie 639,60 zł brutto, przy przyjęciu stawki najmu w wysokości 130 zł netto dziennie. Pozostały okres najmu uznawała za nieuzasadniony skoro technologiczny czas naprawy wyniósł 3 dni, podnosząc że 24 –dniowy termin naprawy wskazuje na złą organizację pracy serwisu.

Sąd Rejonowy w oparciu o zaferowane dowody, w tym dowód z opinii biegłego, ustalił, że auto przyjęto do naprawy w dniu 26 września 2012r., zatwierdzoną kalkulację ubezpieczyciel dostarczył w dniu 27 września, kiedy to zamówiono

części zamienne, dostarczone 3 listopada. Czas naprawy wyniósł 3 dni, a to 4,5 i 8 października. Naprawa winna zatem trwać do tej daty czyli łącznie 13 dni. Sąd Rejonowy podkreślił, iż powód nie wykazał przyczyn, dla których naprawa trwała do dnia 20 października 2012 roku, choć same czynności naprawcze zajęły 13 godzin. Nadmierny okres naprawy, a zatem i wynajmu, nie był też usprawiedliwiony oczekiwaniem na zderzak skoro do daty wydania auta nowy zderzak nie został zamontowany.

Wyrokiem z dnia 26 września 2014 roku Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo co do kwoty 1 439,10 zł, odpowiadającej kosztom najmu za 9 dni, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił, orzekając o kosztach procesu po myśli art.99 i 100 kpc.

W apelacji od tego wyroku powód zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie art.361 par. 1 i 2 kc poprzez błędne uznanie, iż czas, w którym poszkodowana posługiwała się najętym pojazdem nie pokrywał się z czasem niezbędnym na naprawę uszkodzonego samochodu, mimo iż pomiędzy zdarzeniami zachodzi adekwatny związek przyczynowy, a odszkodowanie winno rekompensować szkodę w całości. Zarzucał nadto powód naruszenie art. 805 kc w zw z aert. 822 kc na skutek pominięcia przez Sąd zasad odpowiedzialności ubezpieczyciela, który winien pokryć koszty najmu pojazdu zastępczego skoro ustalanie rozmiaru szkody i wysokości odszkodowania doprowadziło do wydłużenia czasu naprawy.

W wywodach apelacji powód wskazywał, iż w wariantcie II opinii biegłego czas naprawy wynosił 19 dni, nie 13 jak przyjął Sąd. Nadto, Sąd miał nie uwzględnić czasu oczekiwania na zatwierdzenie kalkulacji i na części. Zdaniem apelanta Sąd oparł się na wariantcie II opinii, jednakże nie doliczył okresu, w którym oczekiwano na ustalenie zakresu szkody. Według apelanta właściwy okres naprawy został wskazany przez biegłego w wariantcie III jako okres konieczny i niezbędny.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja nie jest usprawiedliwiona.

Strona pozwana odpowiada za szkodę na podstawie art. 436 kc. Szkodę należy ujmować zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania z art. 361 par. 2 kc, obejmującego ekonomicznie uzasadnione wydatki potrzebne do przywrócenia stanu poprzedniego. W tych ramach mieści się kwota wynajmu pojazdu zastępczego przez okres niezbędny do dokonania naprawy uszkodzonego samochodu. Zachodzi bowiem normalny związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. między uszkodzeniem pojazdu w kolizji drogowej, a koniecznością wynajęcia przez poszkodowanego pojazdu zastępczego. Przy tym wysokość odszkodowania nie może być ustalona dowolnie przez uprawnionego, ale musi odpowiadać okresowi koniecznemu w danych okolicznościach do naprawienia samochodu. Wynikający bowiem z art. 354 § 1 k.c. obowiązek lojalności wierzyciela wobec dłużnika wymaga wykonywania zobowiązania w sposób odpowiadający jego celowi społeczno – gospodarczemu i zasadom współżycia społecznego. W uchwale z dnia 17 listopada 2011 r III CZP 5/11 Sąd Najwyższy przyjął, iż zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Z kolei wydatki poniesione na uzyskanie pojazdu zastępczego na czas naprawy są wydatkami poniesionymi w następstwie zdarzenia szkodzącego, które bez tego zdarzenia by nie powstały. W rozumieniu art. 361 par. 2 kc negatywnym następstwem majątkowym jest tu utrata możliwości korzystania z rzeczy, a więc utrata uprawnienia stanowiącego atrybut prawa własności. Powstaje zatem szkoda majątkowa. Zgodnie z treścią Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, a szczególnie art. 36 ust. 1 tej ustawy, reguły dotyczące odpowiedzialności ubezpieczyciela odpowiadającego wobec poszkodowanego przewidują zasadę pełnego odszkodowania, nie ograniczając się do określonych roszczeń, mających naprawić tylko bezpośrednie skutki zdarzenia szkodzącego/ tak SN z uchwale z dnia 13 marca 2013r, III CZP 76/13/.

Zgodnie z przedstawionymi zasadami rozważeniu podlegało, wobec zarzutów ubezpieczyciela, czy wskazany czas najmu pojazdu zastępczego pozostaje adekwatny do czasu niezbędnego do usunięcia skutków kolizji drogowej.

W ocenie Sądu Rejonowego czas ten został przez serwis naprawczy zawyżony. Istotnie, opinia biegłego przedstawia 3 warianty możliwe do przyjęcia jako usprawiedliwione okolicznościami, w tym dniami wolnymi od pracy, czasu naprawy. Nie oznacza to jednak, iż Sąd pozostawał związany treścią opinii, skoro opinia ta, jak każdy dowód, podlega ocenie Sądu. Nawet przy pozytywnej weryfikacji opinii, co miało tu miejsce, rzeczą Sądu było dokonanie oceny całości dowodów, co uczynił.

Strona powodowa przyjmuje najbardziej korzystną wersję i z tej okoliczności czyni atut apelacji. Nie zauważyła jednak pozwana, iż treść opinii wyraźnie wskazuje na rozbieżności pomiędzy historią szkody przedstawioną przez naprawcę, a dokumentami zalegającymi w aktach. W szczególności wynika z nich, iż części zamienne znalazły się w posiadaniu serwisu w dniu 3 października 2012r., na 6 dni przed zaakceptowaniem zakresu naprawy przez apelantkę, co, mając na uwadze faktyczny, niezbędny czas pracy, nie uzasadnia dalszego przedłużenia naprawy. Wskazać też trzeba, iż uszkodzony zderzak nie został wymieniony podczas naprawy, na czas której wydano poszkodowanej auto zadcpcze. Wymiana zderzaka nastąpiła w późniejszym czasie, podczas normalnego już użytkowania samochodu przez właściciela. Skoro tak to dalsze przedłużanie pobytu naprawianego samochodu w warsztacie nie miało podstaw. Dodatkowo, wbrew twierdzeniom apelacji, Sąd Rejonowy doliczył do uwzględnionego czasu naprawy dni wolne/weekendy/, uzyskując czas niezbędny w rozmiarze 13 dni. Takie stanowisko Sądu nie jest nielogiczne czy sprzeczne z dowodami lecz stanowi wyraz ich niezawisłej oceny, nie przekraczającej zasad określonych w art. 233 par. 1 kpc.

Nie zachodzi też wskazana w apelacji opieszałość ubezpieczyciela. Jeśli serwis już 3 października dysponował częściami do naprawy, które zamówił to zgodnie z doświadczeniem życiowym pozostaje założenie, przyjęte i przez biegłego, że nieformalną akceptację zakresu naprawy powód uzyskał przed tą datą. W takich okolicznościach nic nie stało na przeszkodzie aby przystąpić do prac naprawczych. Ocena czasu naprawy pod kątem niezbędności musi wszak następować z uwzględnieniem i takich okoliczności jak wyżej wskazane.

Mając to na uwadze apelację oddalono po myśli art. 385 kpc. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw z art. 108 par. 1 kpc.

s.ref. SSR A. Węglowska